

Ten geleide

Dit keer geen themanummer, maar zelf zie ik door mijn oogharen toch zeker een thema doorschemeren in dit nummer: grenzeloosheid, of beter gezegd: over grenzen heen durven kijken én (samen)werken.

Onze voorzitter bijt het spits af in haar column. Het is tijd om de teugels te laten vieren en het 'paard' aan te sporen om samen te werken op het gebied van beeld- en gegevensuitwisseling en het delen van kennis. Laat dat nou precies zijn wat we al aan het doen zijn. De getallen van beelduitwisseling tussen centra liegen er niet om. Niet alleen de getallen maken indruk: tijdens diensten zijn de beelden uit andere centra van traumapatiënten steeds vaker beschikbaar. Hierdoor hoeft beeldvorming niet zomaar weer herhaald te worden, worden patiënten minder aan straling blootgesteld en kunnen (assistent-)radiologen hun drukke diensten beter organiseren. Een typisch voorbeeld van een (T)wiin-(T)wiin-situatie als u het mij vraagt.

Dat over grenzen (samen)werken voordelen met zich meebrengt, wordt ook duidelijk uit het artikel van Anouk Schrantee. Het beschreven onderzoek, uitgevoerd in samenwerking met het Mauritshuis, richtte zich op verschillende aspecten van kunstbeleving waarbij functionele MRI werd ingezet om de reactie in het brein te onderzoeken. Lees de bijzonder interessante uitkomsten van discipline-overstijgend samenwerken op het gebied van kunst en geneeskunde op pagina 10.

Het proefschrift van collega Inge van den Berk is een ander schoolvoorbeeld van over grenzen durven samenwerken. Want, wanneer je ultra-lage-dosis CT gaat onderzoeken als diagnostische test op de spoedeisende hulp en de uitkomsten vergelijkbaar met een X-thoraxonderzoek... Dan zullen her en der binnen onze vereniging toch enkele fronsrimpels verschijnen. Natuurlijk worden wij enthousiast van de verbeterde diagnostische accuratesse, maar er zullen meteen vragen rijzen over

nevenbevindingen en de impact van deze beeldvorming op de behandeling van de patiënt. Dr. Van den Berk en haar sterk multidisciplinaire promotiecomité geven antwoord op die en vele andere vragen.

De sectie Historie laat zien dat samenwerking tussen anatomen en radiologen van het eerste uur essentieel was voor het begrijpen van CT-beelden. In de rubriek '24 uur met...' neemt kinderradioloog Floortje Klerx-Melis ons mee tijdens haar werkdag. Een werkdag gevuld met onderwijsmomenten, waaruit blijkt hoe belangrijk de radiologen zijn in het onderwijs van onze eigen arts-assistenten, maar waaruit ook blijkt welke centrale rol de radiologie speelt in het ziekenhuis. En zo zijn er vele andere voorbeelden in deze MemoRad die laten zien dat over grenzen heen durven kijken én (samen)werken essentieel zijn voor ons vakgebied en dat we er eigenlijk ook best een beetje in kunnen uitblinken.

In deze MemoRad staat dus voor mij het samenwerken over grenzen centraal. In de moderne maatschappij kennen we vele grenzen: ze kunnen geografisch, financieel en mentaal zijn. Geografische grenzen lijken niet erg indrukwekkend. Regio's verschillen immers op het eerste oog maar weinig. Maar schijn bedriegt, want wat toegestaan is aan de ene zijde van een geografische grens, is dat niet aan de andere zijde. En laten we niet vergeten dat Nederland een betrekkelijk sympathiek land is, vooral omdat je met zo'n vier uur rijden altijd wel zo'n geografische grens kunt overschrijden en eraan kunt ontsnappen.

In de gezondheidszorg spelen geografische grenzen een belangrijke rol. Zeker de ziekenhuizen die rondom de grenzen van ons kikkerlandje zijn gelokaliseerd,

kunnen beamen dat de zorg buiten onze landsgrenzen significant anders is. Daarom is het van belang dat we ook buiten onze nationale samenwerkingsverbanden durven te treden. Binnen de wetenschap is dat niet ongewoon, maar op klinisch vlak is er veel te winnen.

Financiële grenzen zijn alomtegenwoordig, zeker nu het kabinet heeft aangekondigd 1 miljard euro te willen bezuinigen op hoger onderwijs en wetenschap. Niet alles kan, maar de suggestie wordt gewekt dat we andere kostbare grondstoffen hebben in dit land. Wellicht is er nu olie gevonden in Groningen? Hoewel inhoud moet leiden en geld zou moeten volgen, ontken ik het belang van financiële grenzen niet. Maar keer op keer laten wij als beeldvormers zien dat een dure scan kan helpen om bij specifieke patiënten nutteloze, vaak nog duurder therapie uit te sparen.

Ten slotte zijn er de mentale grenzen. We ervaren een hoge werkdruk en AI zou de almachtige oplossing moeten zijn, maar laten we het belang van werkplezier niet vergeten! Er zitten grenzen aan de inzet van mensen, maar werkplezier sterkt het relativeringsvermogen en helpt ons die grenzen te verleggen. Lees in deze MemoRad hoe mooi ons werk eigenlijk is en waar wij als beeldvormers toe in staat zijn. U zult versteld staan met hoeveel grenzeloos werkplezier u de volgende dag naar uw werk gaat. ■

Veel leesplezier en fijne feestdagen,

Dylan Hensen
voorzitter redactie MemoRad